

mного vzrok, da se kaka učna tyarina mladini prikupi ali odkupi. Naša mladina glede vnanje oblike skromnih svojih učil doslej gotovo ni bila razvajena. No, Kaspretovi prevodi niso nič manj lični nego Mayerjevi izvirniki, in kakor prvi zvezek, krasi tudi »Zgodovino srednjega veka« mnogo (26) čednih podob.

K. + B.

Mittheilungen des Musealvereines für Krain imajo v zadnjem nam došlem sešitku (IX. Jahrg., VI. Heft) zanimivo vsebino. Na prvem mestu je napisal prof. Ferd. Seidl obširno poročilo (str. 181.—194.) o dr. Fr. E. Suessa znameniti knjigi: »Das Erdbeben von Laibach am 14. April 1895«. Prof. Seidl lahko z zadovoljstvom konstatuje, da se uspehi Suessove obširne monografije bistveno ujemajo z nazeri njegovega sestavka »o potresih na Kranjskem in Primorskem«, priobčenega v »Zvonu« l. 1895. — in sicer takisto glede fizikalnega bistva potresnega gibanja, kakor tudi glede tektonskega velikonočnega potresa ljubljanskega. — »Literaturbericht« pa prinaša (str. 195.—208.) izborna strokovno oceno prof. Pavlina o štirih »originalnih razpravah«, v katerih je najnovejši častivec »scientiae amabilis«, g. A. P. Winter v Ljubljani, opisal zanimivo rastlinstvo nekaterih kranjskih krajev ter jih priobčil v nemških botaniških časopisih. Naš rojak, prof. Pavlin, sam imajoč temeljito strokovno znanje, je v živahni polemiki s perečim sarkazmom osvetlil »originalnost« teh razprav ter dokazal, da niso nič drugega nego nerodni, bombastovsko našemljeni plagiat. No, prepričani smo, da se g. Winter vendar oglasi »v obrambo«! Kajti kdor je toliko drzen, da stopi s plagiatom na dan, si tudi upa poiskati in najti zanj — puhel zagovor. — Prav tako se je oglašil drugi »originalni« znanstvenik, gosp. prof. dr. Gratzy v Ljubljani, v istem zvezku »Mittheilungen«. V XI. številki lanskega »Zvona« smo jasno dokazali, da je ta gospod »pietetno« priobčil pod — svojim imenom Krausov seznamek kranjskih duplin in literaturo o njih. Kljub temu si Gratzy v nekakem odgovoru v tem sešitku pod zaglavjem »Mittheilung der Schriftleitung« še vedno prisvaja »Autorschaft« »besonders in Rücksicht auf die richtige Bezeichnung der Orts- und Grottennamen des Registers gegenüber der vollsten Verwirrung bei Kraus«. Vsakdo razen Gratzyja pač vidi veljavo in jedro spisa v obsežnem izkazu raztresene literature o kraških duplinah, in tega je zmogel edino mnogoletni in znameniti preiskovavec naših duplin, Kraus. Ako naš psevdodavtor meni, da ima prav, naj iztrebi iz Krausove knjige »Höhlenkunde« pravopisne pomote in naj jo izda pod svojim imenom ter čaka — odziva! Nedavno izišla zgoraj omenjena Suessova monografija o ljubljanskem velikonočnem potresu ima nebroj popačenih krajevnih in osebnih imen. Ako bi bil Suess svoj rokopis dal popraviti vestnemu Gratzyju, tedaj bi imeli sedaj priliko slaviti znamenito delo: »Gratzy: Das Erdbeben von Laibach« . . .!

Sicer pa smo nalašč Krausovo lepo knjigo »Höhlenkunde« vzeli v roke ter se uverili, da Krausova »vollste Verwirrung« obstoji v tem, da piše — prav kakor Deschmann — krajevna imena po navadni izreki namesto po književnem jeziku; upravičena je naša slutnja, da Krausova »zmešanost« tudi v sestavku »Die Höhlen und Grotten in Krain« ni bila večja.

Z zadovoljstvom pa konstatujemo, da prof. Gratzy nič ne oporeka o ponatiskih iz prejšnjih letnikov »Laibacherischen«, nego le zahteva, da radi vprašanja, kdo-li je avtor sestavka »Die Höhlen und Grotten in Krain« — Kraus ali Gratzy — naj se sramujemo mi! G. Winter pa sedaj pojdi in isto vrzi v lice prof. Pavlinu!